

Forfatter: Anker, Carsten Tank

Titel: BREV TIL: Christian Frederik FRA: Anker, Carsten Tank (1814-02-03)

Citation: Anker, Carsten Tank: "BREV TIL: Christian Frederik FRA: Anker, Carsten Tank (1814-02-03)", i *Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17*, CHRISTIANIA, s. 165. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002155169-000-shoot-L0021551690000068.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

2.

Eidsvold Jernverkd. 3. Febr. 1814.

Deres Kongelige Høihed.

Min naadigste Prins.

Inat er Løitnant Mansbach¹ reist her forbi og har aflagt et Brev til mig, hvori han efter Deres Kongl. Høiheds Befaling underretter mig om, „at D. K. Høihed havde erholdt to Breve fra Grev Essen, hvis Indhold bestod for det meste i Komplimenter, men at D. Kongl. Høihed dog troede at erholde Tid til' at ordne og afgjøre alt".

Til denne sidste Del af Perioden lægger jeg især Merke og med Grlæde; thi at Essen skrev lutter eller for det meste Komplimenter er vel ikke lige efter Bogstaven.

Siden D. Kongl. Høihed reiste, har jeg i min Enlighed overtænkt ret sobremt [nøgterntj Deres vigtige Stilling og de væsentlige Omstændigheder ved alt. Foruden de mange Ingre-s. 166dientser, som D. Kongl. Høihed med saa megen Sindighed og Eftertanke ved at blande i det store Foretagende, bliver en urokkelig Fermeté [Villie] og Tillid til Guds Velsignelse de fornemste. At Sagen vil gaa af uden Stød eller Rivning er plat umuligt, men det forekommer mig klart som Dagen, at Krigen maa i Sverige selv været betragtet som uretfærdig og tillige rent forgjæves, hvorved Folkets Lydighed og Haab maa svækkes. Da Herren (den svenske Kronprins) desuden er fraværende, der formodentlig — ifald han var tilstede — vildo som en vild, voldsom Korporal vel true Anstrengelse frem, saa savner hans Feltherrer det Mid del, der maaske er det eneste, som for Norge kunde gjøre Angrebet besværligt. Desertører og Fanger maa bruges til at gaa hjem med nyttige Publikationer, hvoraf tydeligen kunde erfares de tvende Hovedsager: at al Erobring af Norge er forgjæves, og at man med Oprigtighed vil stifte Fred og Venskab med Sverige, naar man der blot vil være rolig og skjotte sig selv. Skulde D. Kongl. Høihed finde Dispositioner dertil, da tror jeg næsten, at De ikke burde modsætte Dem et Tjdraab til Norges Konge paa Stedet.

11

Trondhjem har et velfortjent Rygte af egte Karakter og Manddom. Qu'on y donne le ton! Bergen suivra comme un éclair et pour le reste ce sera une affaire de suite. [Lad kun Eksemplet udgaa derfra. Bergen vil slutte sig dertil som et Lyn og alt det ovrigt vil gaa af sig selv.]

Alt dette vilde have Anseelse af, hvad det virkelig er, nemlig „un acte d1 acclamation, qui frapperá l'ennemi d'épouvante et lui otera jusqu'à Tombre d'espoir de s'emparer de nous" [en Hyldning, der vilde slaa Fienden med Forfærdelse, og som vilde berøve ham den sidste Skygge af Haab om at erobre os]. Dette vilde ogsaa blive en god Paragraf i det vanskelige Brev til F. VI. Jeg har intet Eygte hørt, som er værd at indberette, men alt er anspændt, og saa skal det være.

Ved Haffner venter jeg et Par Ord, naar jeg tør vente D. K. Høihed hid. Paa Lørdag reiser jeg til Byen.

Der, her, allevegne Deres Kongl. Høiheds underdanige, henarivne oef tro

C. Anker.